

Sygn. akt VI Ka 507/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk (spr.)

Sędziowie Karin Kot

Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Krzysztofa Długosza

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2022r.

sprawy **K. O.** ur. (...) w B.

s. R., E. z domu K.

oskarżonego z art. 281 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 9 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 155/22

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. O.,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 516,60 złotych w tym 96,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 507/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			

<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>	
<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 9 czerwca 2022r. w sprawie II K 155/22</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	I. Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu obrońca zarzucił:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	

II. I obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść w/w wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie przez tut. Sąd w toku prowadzonego postępowania dowodowego dowodu ze złożonych przez oskarżonego szczegółowych wyjaśnień, wedle których oskarżony przyznał się do kradzieży 10 sztuk opakowań „pstrąga lososiowego 100 gram”, jednak w trakcie zdarzenia nie posługiwał się żadnym ostrym narzędziem, w tym rzekomo nożem, do czego tut. Sąd w sposób marginalny odniósł się stwierdzając, że wyjaśnienia oskarżonego w zakresie posiadania ostrego narzędzia stanowią „pokrętną linię obrony”;	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny

II obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść w/w wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k., polegającej w szczególności na niezgodnej z ogólnie przyjętymi wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego ocenie poczynionej przez tut. Sąd w zakresie zgromadzonych dowodów, akcentującej - wbrew zasadzie obiektywizmu - okoliczności, jakoby oskarżony dokonał przestępstw posługując się przy tym nożem, co z kolei pozostaje w sprzeczności z zaistniałym stanem faktycznym sprawy;

III obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść

w/w wyroku,
a mianowicie
art. 424 § 1
k.p.k., poprzez
niewskazanie
przez tut. Sąd
w uzasadnieniu
wyroku z dnia
9 czerwca 2022
r. przyczyn i
podstaw braku
uwzględnienia
za wiarygodne,
złożonych w
toku
prowadzonego
postępowania
wyjaśnień
oskarżonego,
które
jednoznacznie
wskazują, iż
oskarżony co
prawda dokonał
przestępstwa
kradzieży,
jednak nie przy
użyciu ostrego
narzędzia,
podczas gdy
uzasadnienie w/
w orzeczenia,
powinno być
szczegółowo i
precyzyjnie
objaśnione i
odnotowane, z
jakich przyczyn,
tut. Sąd odmówił
wartości
dowodowej
wyjaśnieniom
oskarżonego,
czego nie
uczyniono;

Nadto, z
ostrożności
procesowej w/

w orzeczeniu
zarzucił:

1. rażąco
niewspółmierność
kary orzeczonej
w pkt I, V, VI,
VII niniejszego
wyroku z dnia 9
czerwca 2022 r.
poprzez
wymierzenie
oskarżonemu
kary roku i
10 (dziesięciu)
miesięcy
pozbawienia
wolności; na
podstawie art.
46 § 1 kk
orzeczenie od
oskarżonego na
rzecz
pokrzywdzonego
(...) z siedzibą
w K. obowiązek
zapłaty kwoty
38,04
(trzydziestu
ośmiu złotych i
04/100) tytułem
równowartości
wyrządzonej
szkody; na
podstawie art.
57a § 2 kk
orzeczenie od
oskarżonego na
rzecz
pokrzywdzonej
K. K. nawiązki
w kwocie 200
(dwustu) złotych
oraz na rzecz
pokrzywdzonej
J. K. nawiązki
w kwocie 200
(dwustu)
złotych, podczas
gdy z

	<p>całokształtu okoliczności sprawy wynika, że oskarżony do czynu zabronionego kradzieży przyznał się, nie utrudniał przeprowadzenia badania wskazującego na okoliczność znajdowania się pod wpływem środków odurzających, a nadto, współpracował z organami ścigania, czego tut. Sąd absolutnie nie uwzględnił przy wymierzaniu w/w kary, a z kolei co jednoznacznie powinno zostać uwzględnione przy wymierzaniu kary, jako okoliczność łagodząca.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Już na wstępie stwierdzić należy, że zarzut, opisany w punkcie III</p>			

apelacji skierowany jest przeciwko pisemnemu uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jako że uzasadnienie to nie zostało zaskarżone, jego rozpoznanie uznać należy za bezprzedmiotowe. Wskazać jedynie należy, że wbrew zawartemu w tymże zarzucie twierdzeniu Sąd Rejonowy nie uchybił art. 424 § 1 kpk, odniósł się bowiem do treści wyjaśnień oskarżonego wskazując, w jakiej części i z jakich przyczyn ocenił je za częściowo niewiarygodne. Ocenę tę Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje i podziela. Wbrew stanowisku autora apelacji nie doszło również do naruszenie art. 4 kpk, art. 7 kpk ani art. 410 kpk. Odwołać się w tej materii należy do treści zeznań K. K., J. K. i G. M.. Ich wzajemnie spójne, logiczne i konsekwentne twierdzenia dają

asumpt do
poczynienia
pozytywnych
ustaleń
faktycznych nie
tylko co do faktu
dokonania przez
oskarżonego
kradzieży, do
czego zresztą K.
O. się przyznał,
ale i co do
jego zachowania
się, jakie miało
miejsce
bezpośrednio po
niej. Ani
ekspedientki,
ani też
kierowniczka
sklepu nie miały
żadnego
powodu, by
oskarżonego
pomawiać o
stosowanie
grózb,
manifestowanych
również przy
użyciu
posiadanego
noża. Co istotne,
osoby te w
sposób
całkowicie
zgodny i
bezbłędny
rozpoznały
wśród
okazywanych
noży ten, jakim
sprawca się
posługiwał. Jeśli
zważyć również
na zapis z
monitoringu
oraz ujawnienie
przy osobie K. O.
skradzionych w
sklepie

artykułów a także dwóch noży, w tym rozpoznanego przez wymienionych świadków, to jako oczywiste jawi się to, że stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był w istocie taki, jak opisały to pracownicy sklepu. Tym samym przedstawiona przez oskarżonego, odmienna wersja nie może być prawdziwa i słusznie, z poszanowaniem art. 7 kpk Sąd Rejonowy odmówił jego wyjaśnieniom w tej części waloru wiarygodności. Poprawnie dokonana przez Sąd I instancji ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do poprawnej subsumpcji inkryminowanego zachowania. Wszak po dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych sprawca

zastosował
groźbę
natychmiastowego
użycia przemocy
wobec
pokrzywdzonych
po to, by
utrzymać się
w posiadaniu
skradzionych
przedmiotów, co
oczywiście
wyczerpało
ustawowe
znamiona,
opisane w art.
281 kk. Nie
jest przy tym
zasadny
sformułowany
alternatywnie
zarzut rażącej
niewspółmierności
kary. Pamiętać
bowiem należy
o uprzedniej
karalności
oskarżonego,
działającego w
warunkach
recydywy
podstawowej,
użyciu przez
sprawcę
niebezpiecznego
narzędzia w
postaci noża
i działaniu na
szkodę wielu
podmiotów a
także
chuligańskim
charakterze
popelnionego
przezeń
przestępstwa.
Przestępstwo
określone w art.
281 ma bowiem
dwa przedmioty

czynności
wykonawczej.
Jednym z nich
jest rzecz
ruchoma,
drugim –
człowiek,
którego
nietykalność
cielesna,
wolność,
zdrowie lub
życie zostają
zagrożone przez
zachowanie się
sprawcy (zob. też
wyrok SN z
12.09.2013 r., V
KK 205/13). W
przedmiotowej
sprawie K. O.
dokonał
zamachu na
cudze mienie
ruchome oraz
wolność
pokrzywdzonych
kobiet a skoro
działał on
publicznie,
okazując rażące
lekceważenie
porządku
prawnego i z
oczywiste
błahego
powodu, jakim
była wola
utrzymania się
w posiadaniu
artykułów
spożywczych o
bardzo
niewielkiej
wartości, to
słusznie Sąd I
instancji uznał,
że występku
kradzieży
rozbójniczej

<p>dokonał on w chuligańskim charakterze.</p> <p>Jeśli zważyć przy tym na ustawowe granice zagrożenia karą, to żadna miarą orzeczonej kary nie sposób uznać za surową a tym bardziej rażąco surową. Oceny tej nie zmienia ani częściowe przyznanie się oskarżonego, ani też niewielka wartość zabranego mienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie uchylenie tegoż orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy ma charakter kompletny, zaś jego ocena wprost i jednoznacznie wskazuje na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego czynu.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości.</p>		
<p>Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk..</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięzłe o powodach zmiany</p>		
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i</p>		

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

<p>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 Prawa o adwokaturze (Dz.U.2019.1513 t.j.) i § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.</p>	

	2019, poz. 18 t.j.),	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Podstawę rozstrzygnięcia o wydatkach poniesionych w postępowaniu odwoławczym stanowi przepis art. 624 § 1 k.p.k. Oskarżony nie posiada majątku, ani dochodów, orzeczona została wobec niego kara pozbawienia wolności a co za tym idzie uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby nadmiernie uciążliwe. Z tego powodu Sąd odstąpił od obciążania go tymi należnościami.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia	
-------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana